

falta d'informació i d'un pla de gestió efectiu per a donar sortida a aquests excedents. Analitzen doncs fins on hem arribat en aquesta qüestió.

Què s'ha fet fins ara per a solucionar aquest problema?

A nivell europeu es va aprovar la Directiva 91/676/CEE per al control de la contaminació de les aigües per nitrats d'origen agrícola. Les directives han de ser adoptades en cada país membre de la Unió Europea i traduïdes en forma de normativa pròpia i aplicable. En aquest cas, la directiva va prendre forma al nostre país a través del Real Decret 261/96. La Generalitat fa uns anys va realitzar una diagnosi de la quantitat de purins produïts a tot el País Valencià que va servir de base per a traçar un pla estratègic. A nivell pràctic van ser les Diputacions les que presidiren les converses amb els municipis i ramaders. Segons el pla traçat, els ramaders hagueren de comprar una sèrie de terrenys escampats pel terme municipal per tal d'instal·lar unes basses de purins. Del contingut d'aquestes basses, els ramaders podien extraure una certa quantitat per a adobar els seus camps i la resta es transportava a les cinc plantes depuradores de la província de Castelló. Actualment el pla en qüestió es pot considerar un fracàs degut a la falta de visió pràctica. És evident que transportar purins a una bassa per a tornar als pocs dies a carregar de nou el tractor i tirar els purins al camp (situat generalment ben a prop de l'explotació porcina) no sembla molt pràctic. A més gestionar els purins representa un cost afegit a la fràgil economia de les granges i si els beneficis obtinguts per animal són cada vegada més magres pensar en solucions que els reduïsquen encara més és una solució clarament abocada al fracàs. Per una altra banda, les plantes depuradores de purins foren construïdes i mai no han funcionat, i les que estan en marxa ho fan d'una manera anecdòtica. Ja sabeu: tallar una cinta, unes fotos per al diari i punt.

Per una altra banda el consistori anterior va aprovar una ordenança per a la gestió de purins on es regula entre altres coses una zonificació del territori per als abocaments i unes restriccions pel que fa als dies i moments de la setmana quan es pot adobar. No obstant, i vista la situació actual del nostre terme (tan sols cal fer un passeig pels barrancs, rius i fonts del propi nucli urbà), sembla evident que la part més important d'una ordenança municipal, el seguiment i inspecció, no es compleix.

Amb aquesta informació cal preguntar-se dues coses: en primer lloc, per què els ramaders que han hagut de comprar terrenys actualment en desús no protesten? Per què no es vigila el compliment de la normativa legal?

Sembla que ambdues preguntes tenen una mateixa resposta: si els ramaders no protesten es perquè a canvi no se'ls obliga a complir l'ordenança, o almenys es compleix amb una laxitud que desvirtua l'objecte d'una normativa. En poques paraules, basses i depuradores construïdes, normativa aprovada... i els purins continuen gestionant-se com sempre.

Qui hauria d'implicar-se en la solució del problema?

Amb aquestes dades sembla evident que cal actuar. No seria just enfrontar d'una banda als ramaders ofegats per les empreses integradores i d'una altra a la població no ramadera. Tots estem implicats, i tots hem d'exigir una solució. Fer compatible l'activitat ramadera amb la conservació de l'entorn hauria de ser una prioritat per als nostres governants.

A les administracions hem d'exigir un pla seriós i efectiu per a donar eixida a aquest residu, informar i formar als ramaders, i trobar estímuls econòmics que facen canviar els seus hàbits. També exigir el compliment de normatives locals, autonòmiques, nacionals i europees.

Les empreses integradores, les que subministren porcs, pinsos i altres serveis als grangers, haurien d'assumir part de la solució del problema i establir una col·laboració amb l'administració per tal de fer rendible la gestió dels purins sense que el granger patisca repercussions econòmiques.

I és clar, una vegada posat en marxa un pla de gestió efectiu també s'hauria de comptar amb el compromís del propis grangers.

Cal per tant exigir una actitud compromesa de l'administració davant d'un problema com aquest perquè en definitiva els purins acaben afectant a tots els ciutadans, ramaders o no ramaders, i és clar, al nostre medi cada dia més indefens i bandejat.

